

Spis treści

Wstęp	7
Rozdział I. Ucieczka od jasności. Autotematyczny projekt poezji Tymoteusza Karpowicza	29
Rozdział II. Język wszystko powie	37
Karpowicz pokazuje język (granica na moment)	44
Granica na zawsze	52
Rozdział III. Gdzie Rzym, gdzie Krym. Karpowicz i po Karpowiczu	53
Nazwa w stanie podejrzenia	53
Po Auschwitz, po Karpowiczu, w czasach html	58
Wszystkie drogi prowadzą na Krym	63
Rozdział IV. Gdzieś – dokąd potrafi. Model poezji apofatycznej	67
Od lekcji ciszy do lekcji ciemności	71
Lekcja Sosnowskiego (gdzieś ponad tęczą – dokąd potrafi)	76
Rozdział V. Modele rozmów	86
Późny wnuk. Norwid Karpowicza	86
„W ogrodzie zbyt śpiewno”. Leśmian Karpowicza	107
Odróżnianie. Przyboś Karpowicza	122
Rozdział VI. Ocalić ją i siebie. Od oryginału do niemożliwego	140
W jaskini Karpowicza – ratowanie oryginału	146
Tymoteusza Karpowicza i Tadeusza Kantora sztuka niemożliwa	148
Sztuka niemożliwa (słabość imituje siłę)	153

Rozdział VII. The most beautiful niekończący się projekt	
Karpowicza	157
Salto na moście – czytelnicze neverending story	160
Gość/inność nieoczywista	162
Budujemy mosty – projekt, wzór	163
Niedokończony projekt	166
Rozdział VIII. Przestrzenność – aha	168
Przestrzeń – miłość	170
Czułość dla przestrzeni	172
Aha – eureka	174
Rozdział IX. Rozwiązanie mitologii, rozwiązanie historii	177
Odwracanie historii. Ironista – idealista	183
Obcość – obecność. Litania czasów	189
Rozdział X. Karpowiczowska poezja zwrotów	193
Do przyjaźni	201
Rozdział XI. Marzycielski płaszcz Benjamina i Karpowicza (całość jako widmo i przewidywanie)	202
Zakończenie. Mały cień wielkiego czarnoksiężnika (1921-2168)	211
W krainie czarnoksiężników, w krainie cieni	214
Bibliografia podmiotowa	219
Bibliografia przedmiotowa	226
Indeks nazwisk	243
Summary	250
Zusammenfassung	251

Joanna Roszak znalazła własny, oryginalny sposób rozumienia Tymoteusza Karpowicza. Zamiast tradycyjnych ujęć analitycznych twórcy *Rozkładu jazdy* proponuje wizję całościową, wręcz holistyczną (stąd tytułowa „Syn-teza mowy”). Książka ta jest pierwszą próbą tak szeroko zakrojonej monografii, ogarniającej twórczość, biografię i recepcję Karpowicza. Autorka znajduje sposób, aby jasno i ciekawie zrekonstruować wszelkie kwestie sporne, „przekłète problemy” karpowiczologii, sprawy najdłużej i najzacieklej dyskutowane. Zaskakujące, ale zarazem ujmujące jest połączenie akademickiej tradycji z nowoczesną formą. Autorka stosuje bardzo sprawny montaż fragmentów, osiągając efekt wielogłosowości. Może jeszcze trafniejszym, bardziej adekwatnym pokoleniowo porównaniem byłaby biegłość mistrzów hip-hopu, Joanna Roszak bowiem podobnie jak oni żongluje samplami, tnie, miesza – aby osiągnąć hipnotyczny rytm opowiadania.

Z recenzji prof. dr. hab. Aleksandra Nawareckiego

Rozprawa Joanny Roszak otwiera nowe perspektywy odczytania doświadczenia nurtu awangardowego, uwalniając je z pułapki opozycji romantyzm – klasycyzm (jeśli już o jakiejś opozycji mowa, to raczej: natura – kultura, życie – literatura) i tym samym promując obecną od początku w polskiej poezji linię liryki intelektualnej. W zakończeniu rozprawy czytamy: „Poezja Karpowicza służy nieśmiertelnym wartościom, a jej twórca urasta do rangi figury”.

Z recenzji prof. dr. hab. Aleksandra Wirpszy (Leszka Szarugi)